

Keep calm and...

written by Ferran Pujol Benlloch | 18 d'octubre de 2020

Em diuen que hi ha presoners polítics a Catalunya. La veritat és que no ho recordo. De fet, per ser sincer penso cada dia en els nostres polítics empresonats, però tot seguit he de fer un esforç per comprendre que tal com han respost i actuen i pensen actuar els seus propis partits, la cosa no deu ser tan greu. Vaja, que no hi ha pressa.

A mi m'emprenyaria que mentre sóc a la presó o a l'exili els meus companys de partit i, fins i tot, compatriotes no tingueren pressa a guanyar l'objectiu i assolir la meva normalitat. No entendré mai perquè des de la presó (no ens enganyem, a Esquerra no hi ha ningú amb el mínim talent per discutir el lideratge de Junqueres) es va optar per la rendició i la traïció a la investidura guanyada al 155. Però aquest és el fet. I a partir d'aquí és quan el rellotge s'atura i els presos ja no tenen pressa per sortir. Em sap greu perquè intueixo que no deuen estar-hi d'acord tots. El problema en aquest cas és el mateix que quan algú demana "unió" a dues parts: sempre guanyarà qui estigui en la posició de la "no-unió" perquè la farà impossible. Simple lògica.

Des de la presó (ja ens va avisar qui tenia experiència en repressió que des de la presó no es pot liderar el moviment d'alliberament perquè estàs massa condicionat) ens diuen que "keep calm and taula de diàleg", ens diuen "keep calm and investidura Sanchez", ens diuen "keep calm and pressupostos", vaja, que amb tanta calma he acabat oblidant que hi ha urgència per treure a la gent de la presó i assolir l'objectiu...

L'exili, en canvi, té més urgències. I és ara que em venen a la memòria unes paraules del conseller Comín que em digué a Lovaina, molt a l'inici de l'exili: un pres té un objectiu, sortir. Per fer-ho té dos camins possibles, la victòria o la

rendició. Un exiliat té un objectiu, tornar. Per fer-ho només té un camí, la victòria.

Però l'exili, i afortunadament al president legítim de Catalunya i avui únic president el tenim allà, té la necessitat imperiosa de legitimar-se contínuament a les urnes del Principat perquè contínuament a les pròpies files hi ha veus que el desautoritzen i creen soroll. Això paralitza qualsevol estratègia a curt i mitjà termini.

No tenir la legitimació fa que l'agenda internacional costi més encara. Si internacionalment hi ha veus corals, el matís es perd i es torna contradicció.

És per tot això que penso que el millor de les pròximes eleccions és reafirmar amb el nostre vot la legitimitat de l'exili i de l'independentisme com a voluntat majoritària. Continuar parlant en nom d'una Catalunya no espanyola.

La resta és "keep calm and ..."